

Facilis Et Succincta S.S. Canonum Doctrina

Pirhing, Ehrenreich

Dilingæ, 1690

§. III. An & quo pacto jus patronatûs per donationem ad alios transferri
possit. & an etiam Ecclesiæ concedi possit?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61641](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61641)

hiscata, quibus annexum est jus patronatus, ad fiscum hoc jus transeat; quod si tamen hoc jus patronatus personale sit, & non annexum bonorum confiscatorum universitati, manet illud, confiscatis etiam bonis, penes delinquentem, donec ab Ecclesiastico magistratu illo privetur, tamquam indignus, & vel Ecclesia fiat per sententiam talem libera, si jus Patronatus non sit Familiae, vel ad Familiam transeat juxta voluntatem, & dispositionem fundatoris.

§. 5. Possit transferri jus patronatus ad alium etiam per legatum in Testamento factum (si enim inter vivos donari potest, cur non etiam in Testamento legari possit?) cum consensu saltem Episcopi, si Laico vel Clerico jus hoc legetur, cum jura non permittant, ut per solam dispositionem Laici v.g. Patroni, jus hoc transferatur in Ecclesiam, vel in filios, aut haeredes.

§. 6. Etiam in monasterium transferri posse jus patronatus, & quidem vel accessorie, cum universitate bonorum, si haec in monasterium bonorum in communi capax transferantur, vel per ingressum illius, qui habet jus patronatus, ita tamen, ut in tali casu, si jure sanguinis ad religiosum talem jus patronatus pertineat, monasterium illo tantum gaudeat usque ad mortem talis religiosi sui, ad haeredes scilicet, vel consanguineos talis religiosi, post mortem hujus transferrante jure patronatus,

§. III.

An & quo pacto jus patronatus per donationem ad alios transferri possit, & an etiam Ecclesia concipi possit?

Ecclēsiae, monasterio, aut alio religioso loco, vel Dignitati Ecclesiasticae, potest Patronus jus suum Patronatus donare, etiam sine consensu Episcopi requisito, non autem persona nisi privatae, qua tali, si ve Laico vel Clerico, prout habetur in *c. unic. de auct. cum enim per priorem donationem in manibus Laicorum Ecclesiasticae bonae posteriorem vero donationem in gratiam saepe jugum incidat, consequenter debet, non quidem in illo potest casu, hoc tamen posteriore, auctoritate Episcopi, cujus est damnum Ecclesiae evitare, intervenire. Jura vero, quae hoc titulo plura afferuntur & quae Auctor. Meth. hoc loco videtur probare, quibus videtur probari, non potest Laicis in Ecclesiam, aut pium Locum per donationem jus patronatus, sine consensu Episcopi, transferri, non legatum de jure patronatus non transferri, sed de non donandis, vel incorporandis Ecclesiae, aut in titulum vel in proprietatem concedendis, quod Laici facti non possunt, non tam ob defectum consensu Episcopalis, quam ob defectum juris, quod ad Ecclesiam tantum proprietatem, vel titulum debeat non habere.*

§. IV.

An & quomodo jus patronatus per venditionem transferri possit?

Per se, & solitariè vendi non potest jus patronatus, sine Simonie vitio, ut constat ex *de iure 16. h. t.* cum enim jus patronatus sit vel intrinsecè spirituale, vel saltem spirituali annexum, ut ex dictis patet, consequenter pretio temporali, sine Simonie vitio, comparari non potest; quem modum in alios transferendi jus patronatus prohibet etiam Tridentinum, sub penis canonicis excommunicationis, interdicti, & privationis juris patronatus; ac pecunia pro eo ecclèsiando expensa, nec emptori, nec venditori acquiritur, sed applicari debet Ecclesie, cui per Simoniam injuria facta fit: per accidens tamen, & concomitantè, vendendo rem temporalem, quæ continet plura jura, cui annexum est jus patronatus, transferri hoc etiam per venditionem talem accessoriè, habetur in *e. ex literis 7. h. t.* (nisi specialiter hoc jus sit exceptum) quia in tali casu contractus censetur initus super rebus temporalibus, & non super iure patronatus, accessoriè tantum & accidentaliter se habent. Quod si tamen jus patronatus non tam bonis talibus venditis, quàm personarum vendenti annexum sit, non transit accessoriè, etiam per venditionem omnium bonorum, etiam jus patronatus, cum in tali casu conferretur specialiter jus patronatus venditum, quod Simoniam sapit; & quamvis in hæredem jus patronatus etiam personale transeat, defuncto

patrono, quia hæres eadem persona cum defuncto juris fictione habetur, non tamen transit in emptorem, ubi nulla talis jurisfictione quasi eadem persona emptor cum venditore esset, intervenit.

§. V.

An & qua ratione jus patronatus permolari, vel in feudum, aut Emphyteusim, vel in pignus dari possit?

Cum consensu Episcopi, cujus est præcavere Ecclesie, & impedire Simoniam, ut dictum, potest jus patronatus cum simili jure permolari; neque tamen novus patronus statum Ecclesie, aut illius rectorem pro placito mutare potest, prout sumitur ex *c. que Simoniam. 9. h. t.* cum alia potestas patrono non competat, quàm ut, beneficio patronato vacante, præsentet, res Ecclesie defendat, & excessus rectoris, vel beneficiati denuntiet Episcopo; & quamvis in feudum vel emphyteusim jus patronatus solitariè acceptum dari non possit, cum non sit pretio æstimabile, sicuti tamen accessoriè cum re, cui universitas honorum competit, vendi potest, sic etiam in feudum, & Emphyteusim accessoriè cum bonorum universitate accedi potest, prout sumitur ex *c. cum saeculum 13. h. t.* si tamen talis res, cui bonorum universitas, & inter hæc etiam jus patronatus annexum est, creditori in pignus detur; jus patronatus non transit in eum, *c. Cum Bertholdus 18. junct. Gloss. verbo: Patroni de sent. & re jud.* cum pignus non transeat in creditorem, quo-

Hhh 2

quo-